

Kazalište

Amelija ide na ples opera je za mlade, ali i za sve one koji osjećaju averziju prema opernim djelima, i to upravo iz razloga što je zanimljiv spoj prpošne glume i melodičnih arija

ODVEDITE ME NAPOKON NA TAJ PROKLETI PLES!

Piše:

KRISTINA KEGLJEN

Nadamo se da su profesori zadovoljni jer mlada studentica pjevanja Paulina Đapo u komičnoj operi "Amelija ide na ples" polagala je svoj diplomski ispit pred gledateljima i mentorima u zagrebačkoj Maloj sceni. Riječ je o jednočinki, raspjevanoj jednočinki u čijem središtu se nalazi mlada žena okružena haljinama, perjem i čipkom i čija je jedina želja te večeri otići na prvi ples sezone. Mlada redateljica Frana Marija Vranković napravila je lepršavu i veselu predstavu u kojoj ima ponešto od svačega: preljuba, pištolja, policije, luckastih kuhara i sobarica koje zabadaju nos i gdje ne treba, zgodnih detektiva u stilu Sherlocka Holmesa na način Benedicta Cumberbatcha te puno iskrene želje jedne mlade žene da je napokon netko odvede na taj prokleti ples. "Amelija ide na ples" opera je za mlade, ali i za sve one koji iz nekog razloga osjećaju averziju prema opernim djelima i to upravo iz razloga što je zanimljiv spoj prpošne glume i melodičnih arija koje vas natjeraju da zaboravite u kojoj ste prostoriji i u kojem djelu grada i, po mogućnosti, prestanete preskakati najave za opere. Nesumnjivo je da je tom dojmu pridonio cijeli ansambl sastavljen prvenstveno od studenata Muzičke Akademije u Zagrebu: bariton Luka Ivoš, koji tumači ljubomornog supruga, tenor Matej Predojević Petrić u ulozi ljubavnika sklonog skrivanjima po ormarima i pustom filozofiranju o ljubavi zapisanoj u zvijezdama, mezzosopraniistica Maja Mužar, koja glumi

Nastupaju mladi operni pjevači, za koje će se itekako još čuti

Amelijinu prijateljicu i koja je izgradila jednu od onih sporednih uloga koje itekako svojom maštovitošću i scenskom prisutnošću dodatno zahuktavaju dinamiku na daskama, kao i već spomenuta Paulina Đapo, mlada Dubrovkinja kojoj ovo nije prvi projekt za Malu scenu. Sve su to redom mlade operne zvijezde za koje će se itekako

tijekom profesionalnog života opredijelio za kazališnu glazbu i tu je čak zaradio i Pulitzer za glazbu 1950. Pisao je takva djela koja su redom bila efektna, melodična, s mnoštvom pamtljivih arija i savršeno pristala za kazališne daske. "Amelija ide na ples" njegovo je prvo djelo kao formalno obrazovanog skladatelja, a često se govorilo

da je puno više imao "njuha" za tekst negoli za glazbu. Stoga ni ne čudi što je ova produkcija Male scene zaista dobar put prema popularizaciji opernih predstava za mlade; jedan način da im se približi i ono što se često svrstava u "krajnje ozbiljnu glazbu u kojoj se malo toga zbiva i malo toga razumije". Amelijina priča kroz glas Pauline Đapo doista je uspjela razvedriti atmosferu: zavrzlama o mužu koji će odvesti suprugu na ples samo ako mu otkrije ime svog ljubavnika, a zatim ljubavnik zove Ameliju u bijeg u nepoznato jer muž prijeti pištoljem, a onda Amelija razbije vaz u mužu od glavu i policajcu kaže da ga je napao njen ljubavnik sasvim je dovoljno da Amelija zadovolji svoju potrebu da ode na taj prokleti ples i ostavi cipele na podiju. Jer, kako i sama kaže, žene se uvijek zadovolje sitnicama.